

لباس شایسته زنان مسیحی

خواندن کلام خدا: اول تیموتائوس ۲: ۹-۱۰ و اول پطرس ۳: ۱-۶

هدف: اینست که زنان مسیحی از نوع لباس پوشیدن که خداوند را جلال می دهد، آگاهی پیدا کنند و لباس شایسته مسیحی بر تن کنند.

آیه حفظی: تثیبه ۲۲: ۵

مقدمه: خداوند ما را از گناهانمان پاک کرده است تا مقدس باشیم و با قداست زندگی کنیم. خداوند برای فرزندان خود راه و روشی برای زندگی کردن، گذاشته است. او نه تنها برای مردان دستور العمل دارد بلکه برای زنان نیز. زنان بسیار ظریف و زیبا هستند و به آسانی می توانند مردان را به گناه تحریک کنند. برای همین است که خداوند برای زنان دستورالعملهایی را درباره پوشش لباس داده است. زنانی که به عیسی ایمان می آورند و نجات می یابند، باید طبق کلام خدا زندگی کنند و لباسهایی را بپوشند که خدا را خشنود می کند.

۱- ظاهر زنان

پوشش لباس یک زبان است.

مهم است که بدانیم لباس پوشیدن یک زبان است. لباس پوشیدن پیام اجتماعی به همراه دارد و ایمانداران مسیحی بایستی حکمت درک آن را داشته باشند. ویکپییدیا فشن یا مدل را "طرز شایع کردن بیان" تعریف می کند. مدل لباسهایی که در دنیای امروزی رایج است، پیامهایی را به دنیا می رسانند. مری کوانت ابداع کننده مینی ژوف در اواسط ۱۹۶۰، اعتراف کرد که هدف او از ابداع مینی ژوف (دامن کوتاه) تحریک کردن مردان و شایع کردن هرزگی بین مردم بود. از مری پرسیدند که پوشیدن مینی ژوف سرانجام به کجا خواهد انجامید؟ او در یک کلمه پاسخ داد، "سکس". بعضی از کشورهای اروپایی پوشیدن مینی ژوف را ممنوع کردند به دلیل اینکه اعتقاد داشتند که پوشیدن آن دعوتی است از دیگران برای تجاوز. مری کوانت همچنین موی کوتاه برای زنان را نیز ترویج داد.

آمریکا کشور مسیحی است که بر اساس تعالیم کتاب مقدس بنیانگذاری شده است. اگر ۱۰۰ سال پیش از هر شهروند آمریکایی می پرسیدی که زنان و مردان چه لباسی باید بپوشند، بدون استثنا همه آنها حتی غیر مسیحی هم می گفت که دامن لباسی است که زنان باید بپوشند و مردان نیز باید شلوار بپوشند. اما متأسفانه اگر همان سوال را امروز بپرسید، نمی توانند جوابی پیدا کنند.

کراهت جنسی: تثیبه ۲۲: ۵ به ما می گوید که خداوند از کسانی که سعی می کنند لباس جنس مخالف را بپوشند، کراهت دارد. مکروه یا کراهت واژه بسیار سنگینی است که خداوند در کلام خود برای زناکاری، سحر و افسون، همجنسبازی، مقاربت با حیوان و موارد دیگر بکار برده است. این آیه به ما اطلاعات خاصی را درباره پوشش می دهد:

شلوار: آیا پوشیدن شلوار برای زنان مسیحی مناسب و کار درستی است؟ حقیقت اینست که در سالهای ۱۹۵۰ تا ۱۹۶۰ میلادی، با شروع موسیقی راک که خشونت و سکس را تبلیغ می کرد، زنان شروع کردند به پوشیدن لباسهای مردانه و فعالیت در کارهای مردانه. خواننده های که در باندهای موسیقی راک حضور داشتند و همچنین بازیگرهای فیلمهای هالیوودی شلوار می پوشیدند. آنها بقدری مشهور شدند که بسیاری از زنان از آنها تقلید کرده، شروع به پوشیدن شلوار کردند. در کشورهای غربی قبل از سال ۱۹۵۰ میلادی هیچ زنی در مکانهای عمومی شلوار نمی پوشید بجز زنان فاحشه که شلوار می پوشیدند و از این طریق مردان را تحریک می کردند تا بتوانند مشتری جذب کنند. طبق تثیبه ۲۲: ۵ سه اصول زیر باید رعایت شود:

۱- لباس مرد و زن باید از هم متمایز و با همدیگر تفاوت داشته باشد.

۲- انسان نباید لباسی بپوشد که متعلق به جنس مخالف باشد.

۳- پوشش لباس جنس مخالف کار حکیمانه ای نیست. خداوند آن را مکروه (نفرت انگیز) می خواند.

یک خانم مسیحی گفت، هنگامیکه شلوار می پوشم احساس می کنم که اندامم پوشش داده نشده است و احساس می کنم که بدنم نمایان است. او برای اثبات کردن اینکه شلوار لباس مناسب برای زنان مسیحی نیست، روزی دامن و بالاتنه با حیا پوشید و نزد دوستان زن خود رفت و از آنها سوال کرد که چه چیزی درباره من توجه شما را به خود جلب می کند؟ آنها گفتند، چهره ات. اما روز بعد او شلوار پوشید و سراغ همان دوستان رفت و از آنها سوال کرد که امروز چه چیزی درباره من توجه شما را به خود جلب می کند؟ آنها در جواب گفتند، پایین تنه ات. او به دوستان زن خود گفت، من ترجیح می دهم که آقایان به صورت من نگاه کنند تا اینکه به پایین تنه ام. واقعیت اینست که شلوار پایین تنه زنان را نمایان می کند و بسیار تحریک آمیز است.

شلوار لباس مردان است و خداوند کراهت دارد از زنانی که لباس مردانه می پوشند و باعث تحریک مردان می شوند. زنان که به عیسی مسیح ایمان می آورند، به عقیده من باید سریعاً به کمند لباس خود مراجعه کنند و هر لباس نامناسبی که دارند که باعث تحریک مردان می شود از جمله دامن کوتاه و لباسهای چسبان و شلوار، تمامی آنها را باید جمع کرده دور اندازند و حتی سعی نکنند که آنها را به دیگران هدیه دهند چونکه با اهدا کردن آن لباسها به دوستان یا همسایه ها در گناه پوشیدن لباس بی حیا توسط دریافت کنندگان، با گناه آنها شریک خواهند شد. شما زنان برای لباس پوشیدن، حساب خود را به خدا خواهید داد. شما مسئول هستید اگر مردان را به گناه شهوت آمیز تحریک کنید.

جدایی در پوشش لباس: مورد مهم دیگر درباره پوشش لباس، تعلیم جدایی در کلام خداست. اکثر دختران و زنان دنیا شلوار می پوشند اما کلام خدا به ما مسیحیان فرمان می دهد که از میان آنها بیرون آییم و جدا شویم (دوم قرنتیان ۶: ۱۶-۱۸). ما نباید خود را همشکل مردم دنیا کنیم بلکه می بایستی در نگرش و عقیده خود درباره پوشیدن شلوار تجدید نظر کنیم (رومیان ۱۲: ۱-۲). زنان مسیحی باید از خود سوال کنند، "اگر شلوار بپوشم، آیا برادران مسیحی به پایین تنه من نگاه خواهند کرد و تحریک به گناه خواهند شد؟ آیا شلوار پوشیدن طبق کلام خدا کار درستی است؟ آیا الگوی خوبی برای دخترهای نوجوان می شوم؟"

در سال ۱۹۶۱ هنگامیکه دزدان دریایی به کشتی سنتا ماریا حمله کردند، سواران زن کشتی سریع لباسهای خود را عوض کردند و شنا کردن در استخر کشتی را ترک کردند که مبادا دزدان دریایی به آنها تجاوز کنند. اگر بی ایمانان می دانند که لباس پوشیدن خاص، باعث تحریک مردان می شود و از آن احتراز می کنند، چقدر بیشتر زنان مسیحی می باید از تحریک مردان احتراز کنند.

اخطار عیسی درباره تحریک کردن دیگران به گناه: عیسی مسیح درباره زنا کردن در فکر اخطار داد. "شنیده اید که به اولین گفته شده است "زنا مکن". لیکن من به شما می گویم، هر کس به زنی نظر شهوت اندازد، همان دم در دل خود با او زنا کرده است." (متی ۵: ۲۷-۲۸). آیا هر دو مرد و زن نباید در اینباره مسئول باشند؟

- مردان باید ذهن خود را از ناپاکی حفظ کند و به زنان با نظر شهوت نگاه نکنند. فیلیپیان ۴: ۸
- زنان نیز باید همکاری کنند که مردان تحریک به گناه زنا نشوند. شهوت غریزه ای است که همه انسانها دارند. حتی ایمانداران بسیار مؤمن و خداترس با دیدن زن با لباس نامناسب تحریک می شوند. حتی داود نبی با دیدن زن همسایه وسوسه شد و سرانجام با او مرتکب زنا هم شد که خشم خداوند را برانگیخت.

شهوت چیز غریزی است که انسان باید در حیطه رابطه زناشویی آن را برآورده کند. اگر زنان با لباس نامناسب مردان را به گناه تحریک کنند و باعث شوند که مردان به آنها با نظر شهوت نگاه کنند، با گناهان مردان شریک می شوند و هر دو یعنی مرد و زن مسئول خواهند بود (امثال ۷: ۶-۲۷). ما باید با خدا و با خویشتن رو راست باشیم و همکاری کنیم که کلیسای خدا پاک و خالص بماند. زنان نباید با پوشیدن لباس بی حیا و یا به عبارتی بی حجاب باعث لغزش و گناه دیگران شود. رومیان ۱۴: ۱۳

شرم آور است که انسان لختی خود را نمایان سازد. آدم و حوا را در نظر بگیرید. هنگامیکه آنها در باغ عدن بودند هر دو لخت مادرزاد بودند و هیچ شرم و حیا نداشتند به دلیل اینکه در محیط پاک و مقدس و عاری از هر گونه گناه زندگی می کردند. اما هنگامیکه آنها فرمان خدا را شکستند، به لختی خود پی بردند و از شرم، خویشتن را پشت درخت مخفی کردند و سپس از برگهای درخت انجیر برای میان تنه خود پوششی درست کردند (پیدایش ۳: ۷-۱۰). اما خداوند با آن پوشش راضی نبود، و خود خداوند با پوست حیوان پوشش مناسب و با حیایی را برای لختی آنها درست کرد و بر تن آنها کرد (پیدایش ۳: ۲۱).

شرم آور است که انسان با نمایان کردن اعضای بدن خود، توجه دیگران را جلب کند. نمایان ساختن اعضای بدن نوعی از داوری خدا بود که برای خجل ساختن انسان صورت می گرفت (اشعیا ۳: ۱۶-۱۷؛ اشعیا ۴۷: ۱-۳). پولس رسول خاطر نشان می کند که بعضی قسمت از اعضای بدن نباید نمایان شود و باید بخوبی پوشش داده شود (اول قرنتیان ۱۲: ۲۳-۲۴).

۲- دیدگاه زنان:

زنان مسیحی باید دیدگاه معنوی نسبت به پوشش لباس داشته باشند. لباس پوشیدن باید با خداترسی همراه باشد. اول تیموتائوس ۲: ۹-۱۰ نگرش درستی درباره لباس پوشیدن را به ما تعلیم می دهد. قبل از یادگیری از اول تیموتائوس ۲: ۹-۱۰، اول می خواهیم معانی واژه های مهمی که در این متن بکار رفته است را یاد بگیریم: **بیارایند** = زیبا کردن، قشنگ کردن، زینت دادن. **لباس** = رخت، پوشاندن، جامه، آراستن. **مزین** = نظم داده شده، رفتار خوب، افتاده، فروتن، معتدل. **حیا** = سر به زیر، کم رویی، خجالت کشیدن (از مردان)، احترام. **پرهیز** = ذهن سلیم، بینش عالی، هشیاری، متانت، اعتدال، فکر صحیح، خودداری، بیداری (از وجود خطر). **دینداری** = خدایی، خدا شناس، با خدا. **نیکو** = نیک و پسندیده، ممتاز، ارجمند، سودمند، خوب

لباس مزین به حیا و پرهیز لباسی است که خداوند از زنان انتظار دارد که بر تن کنند. تناقض در این جا بین زرق و برق های مصنوعی دنیوی با زیبایی واقعی زندگی الهی است. زنی که به زینت و آرایش ظاهری متوسل می شود، خیلی زود کشش و جذبه خود را از دست می دهد. حتی دخترهای جوانی که فشن و مدل های مجلات و تلویزیون و مورد قبول دنیا هستند، ۱۰ سال بیشتر نمی توانند در بازار مدل دوام داشته باشند، زیرا هنگامیکه سن آنها از ۳۵ عبور می کند، دیگر هیچ کس به آنها اهمیت نمی دهد. دنیا زمانی انسان را قبول می کند که دنیوی و زرق و برق دار و در وضعیت خوب باشند اما هنگامیکه انسان پیر و بیمار می شود، از سوی همه رد و طرد می گردد برای همین است که ما باید برای خدا زندگی کنیم و خود را مورد قبول خدا قرار دهیم زیرا خداوند هرگز ما را رد نمی کند. لباس زن باید مزین باشد به

۱. **حیا.** لباس زن باید شایسته یک زن مسیحی و بدون افراط باشد. آن باید مرتب و با سلیقه باشد. زنی که چنین لباس شایسته ای می پوشد، شرم و حیا داشته، از حد شایستگی و تناسب خود تجاوز نمی کند. زنان مسیحی باید شرم و حیا داشته باشند از اینکه با پوشش نامناسب، مردان را تحریک به گناه کنند. زنان مسیحی که مطیع کلام هستند، معمولاً دامن بلند که زیر زانو بیافتد می پوشند. دامنی که کوتاه و بالاتر از زانو باشد، هنگام نشستن لختی زنان را نمایان می کند و بنابراین تحریک آمیز است. لباس بالا تنه نیز باید سینه زنان را پوشش دهد، که مبدا نمایان شده، باعث تحریک مردان شود.

۲. **پرهیز:** از کلمه یونانی گرفته شده که معنی آن "ذهن سلیم و بینش عالی" است. این کلمه بر خویشتنداری و تسلط بر نفس دلالت داشته و مثل رادار روحانی عمل می کند. افسس شهر ثروتمند و تجاری بود و به همین دلیل برخی زنان برای جلب توجه و بدست آوردن شهرت با هم رقابت می کردند. در آن زمان درست مانند دنیای امروز، آرایش مو و استفاده از جواهرات قیمتی راه مقبولی برای کسب اعتبار اجتماعی بود. پولس به زنان مسیحی تذکر می دهد در کسب زیبایی درونی که زیبایی

حقیقی است و فقط عیسی مسیح آن را به زنان می دهد، تلاش کنند. زنان مسیحی باید از ظاهر مصنوعی افراطی و لباسهای تحریک کننده پرهیز کنند. اگر شلوار و دامن کوتاه تحریک آمیز است، باید پرهیز کرده شود.

۳- شهادت زنان:

اول تیموتائوس ۲: ۱۰ به زنان تعلیم می دهد که در عوض پوشیدن لباسهای گرانبیقیمت و متوسل شدن به زیبایی و آرایش غلیظ، به اعمال نیکو متوسل شوند و شهادت خوبی از خود در نزد مردم به نمایش بگذارند. دینداری در آیه ۱۰ واژه مهم دیگری است که در جایهای مختلف کتاب مقدس آمده است. شاید زیبایی را بتوان در ظاهر نمایش داد، اما زیبایی که از خداترسی و دینداری بدست می آید، از درون می تراود. هرگز نباید نقش مهمی که زنان در خدمت به مقدسین ایفا می کنند را نادیده گرفت. در زمان رومیان زنان از جایگاه بسیار پستی برخوردار بودند، اما انجیل عیسی مسیح مقام آنها را بالا برد و به آنها ارزش داد. گرچه کلام خدا منع کرده که زنان شبان و رهبر کلیسا شوند اما دستورالعملهای مهمی را در ناحیه های مختلف خدمتی به آنها داده است. اول پطرس ۳: ۱-۶ را نیز درباره پوشش لباس دستورالعملهایی را به زنان مسیحی داده است:

۱. ارزش پاکدامنی را بدانید (اول پطرس ۳: ۱-۲). پاکدامنی تأثیر خوب و مثبتی را به دیگران می گذارد. اما ناپاکی تأثیر منفی از خود بجای می گذارد.

۲. اول پطرس ۳: ۳-۴ زنان را تشویق می کند که بعضی چیزها را انجام ندهند. زنان توجه و فکر خود را نباید صرف آرایش و لباسهای گرانبیقیمت کنند. بلکه آنها باید باطن و دل خود را آرایش و زینت دهند. زنان بسیاری در زمان پطرس رسول بودند که لباسهای زردار و گرانبیقیمت می پوشیدند تا با خودنمایی توجه دیگران را به خود جلب کنند.

۳. زنان باید زینتی داشته باشند که خداوند را خشنود می کند (آیه ۴-۶). زنانی که روح آرام و ملایمی دارند خداوند را خشنود می کنند.

زنانی که آرایش غلیظی بر صورت خود انجام می دهند و موهای خود را می بافند و لباسهای زرق و برق دار و گرانبیقیمت می پوشند و در کلیسا حضور می یابند باید از خود سوال کنند، "آیا من به جشن عروسی یا تماشای بازی فوتبال می روم؟ یا آیا من می روم خانه خدا تا از گناهانم توبه کنم؟ چه لباسی برای پرستش خدا باید بپوشم؟ لباس مزین به حیا و پرهیز یا اینکه لباس گرانبیقیمت و مدل دار؟ زنان مسیحی باید لباسی بپوشند که توجه مردان را به خود جلب نکند و آنها را وادار نکند که توجه و افکار خود را از خدا بردارند و به زنان توجه کنند.

خاتمه: خداوند از مردان و زنان مسیحی می خواهد که مقدس باشند و لباسی بر تن کنند که شایسته مسیحیان است. خلاصه ای درباره پوشش مناسب که شایسته یک زن مسیحی باشد و نقاطی که زنان باید در پوشیدن لباس در نظر بگیرند:

- ۱- لباس مزین به حیا- آیا لباسی که می پوشید بطور کافی اندام شما را می پوشاند. اول تیموتائوس ۲: ۹
- ۲- دنیوی نبودن- آیا لباسان انعکاسی از مدلهایی است که در تلویزیون و فیلمهای هالیوودی مشاهده می شود؟ اول یوحنا ۲: ۱۵
- ۳- متفاوت بودن- آیا لباسان متعلق به جنس مخالف است یا نه؟ تثنیه ۲۲: ۵
- ۴- لغزش ندهنده- آیا لباسی که بر تن می کنید، باعث لغزش و تحریک برادری می شود. رومیان ۱۴: ۷-۱۳ و اول قرنتیان ۱۰: ۲۳ و ۱۳: ۸
- ۵- جلال دادن خدا- آیا لباسان خدا را جلال می دهد یا خودتان را؟ اول قرنتیان ۱۰: ۳۱

زنان باید لباس مزین به حیا و پرهیز بر تن کنند و برای پرستش خداوند در کلیسا حضور یابند. نیت و انگیزه باید پرستش و احترام خدا باشد، نه جلب توجه آقایان و منجر شدن به گناه. ما باید دست به دست هم دهیم تا کلیسای خدا را از گناه پاک کنیم و با قدوسیت که اراده خداست، زندگی کنیم.